

लोलुञ्जकः-ञ्जिका; लुञ्जयिता-त्री, लुलुञ्जयिषिता-त्री, लुञ्जिता-त्री, लुलुञ्जिषिता-त्री,
लोलुञ्जिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकचिन्तयतिवत् (523)
बोध्यानि ।

(1496) “ लुजि भाषार्थः ” (X-चुरादि:-1579. अक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः । (1801)

अर्थभेदार्थं पुनः पाठः । अन्यत् प्रयोजनं नेति ज्ञायते ।

धातुकाव्ये अयं न दृश्यते ।

लुञ्जकः-ञ्जिका, लुलुञ्जयिषकः-षिका, लुञ्जकः-ञ्जिका, लुलुञ्जिषकः-षिका,
लोलुञ्जकः-ञ्जिका ;

लुञ्जयिता-त्री, लुलुञ्जयिषिता-त्री, लुञ्जिता-त्री, लुलुञ्जिषिता-त्री, लोलुञ्जिता-त्री ;
इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिकचिन्तयतिवत् (523) उद्भानि ।

(1497) “ लुट विलोटने ” (I-भ्वादिः. 314. सक. सेट्. पर.)

‘णौ लोटयति भाषार्थे लुटचेल्लोटति लोटने ॥’

लोटते प्रतिघातेऽर्थे स्तेये लुण्टति लुण्टयेत् ।’ (श्लो. 73-74) इति देवः ।

लोटकः-टिका, लोटकः-टिका, लुलोटिषकः-लुलोटिषकः-षिका, लोलोटकः-टिका ;
लुटिता-त्री, लोटयिता-त्री, लुलोटिषिता-लुलोटिषिता-त्री, लोलुटिता-त्री ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककुक्तिवत् (197) उद्भानि । “ लुड—

इति ट्वर्गवृत्तीयान्तः इति कौशिककाश्यपनन्दिद्रमिडाः ” इति मा. धा.
वृत्तौ । “—विलोडने” इति दुर्गः । “ लुट—” इत्यत्र “ लुल—

इति अन्ये” इति धा. का. व्याख्याने (2-1) । “ भूवादिसूत्रे (1-3-1) सुधाकरः-

‘ लुल—’ इति लान्तोऽपि दृश्यते, ‘ आश्लिष्टभूमिं रसितारमुच्चैर्लोलद्-

भुजाकारबृहत्तरङ्गम्’ शि. व. (3-72) इति । डलयैरेकत्वस्मरणमिति वा

प्रतिविधेयम् ” इति मा. धा. वृत्तौ. इत्युक्तमत्र स्मरणीयम् । ¹लोलमानः^A ।

1. ‘ ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश् ’ (3-2-29) इति ताच्छील्ये चानश्प्रत्यये
रूपमेवम् ।

A. ‘ आमृशद्विरभितो वलिबीचीर्लोलमानविततङ्गुलिहस्तैः ।’ शि. व. 10-59.